

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20P/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616209510
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6616209510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom vo veci rozvodu manželstva Y. H., W.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. W. Q., prechodne bytom F. L.. M. X/XX, H. a Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. W. Q., t. č. bytom Q. H. XXX, v konaní právne zastúpená JUDr. Ľudmila Petrušová, advokátka, s.r.o., so sídlom A. Dubčeka 386/10, Žiar nad Hronom a vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej Y. H., W.. XX.XX.XXXX a maloletému M. H., W.. XX.XX.XXXX, obe maloleté deti v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, za účasti starých rodičov Y. H., W.. XX.XX.XXXX a Š. H., W.. XX.XX.XXXX, obaja bytom F. L.. M. X/XX, H., takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo Y. H., nar. XX.XX.XXXX a Y. H., rod. Š., W.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX U. A., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu A. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a.

II. Súd na čas po rozvode manželstva z v e r u j e maloletú Y. H., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky Y. H., W.. XX.XX.XXXX, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Otec Y. H., W.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej Y. H., W.. XX.XX.XXXX mesačne sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd na čas po rozvode manželstva z v e r u j e maloletého M. H., W.. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov Y. H., nar. XX.XX.XXXX a Š. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorí budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

V. Otec Y. H., W.. XX.XX.XXXX a matka Y. H., W.. XX.XX.XXXX sú p o v i n n í prispievať na výživu maloletého M. H., W.. XX.XX.XXXX každý mesačne sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom podaným na Okresný súd Lučenec (ktorý následne postúpil vec tunajšiemu súdu) žiadateľ navrhovateľ rozviesť svoje manželstvo s manželkou Y. H. poukazujúc na to, že nežijú v jednej domácnosti na základe toho, že si našla iného partnera a nevedú ani intímne spoluzítie, ktoré udržiava jeho manželka s inou osobou. Uviedol, že z manželstva pochádza toho času už pľnoletý syn T. H. a maloleté deti Y. H.

a M. H.. Dcéra Y. je po dohode s manželkou u rodičov manželky a syn M. je zverený súdom v Lučenci do náhradnej opatery jeho rodičov v H.Í.. V prípade rozvodu navrhol maloletého M. zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti svojim rodičom, ohľadne maloletej Y. sa k úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode nevyjadril.

2. Manželka v písomnom vyjadrení súhlasila s rozvodom manželstva poukazujúc na to, že ich manželstvo je nefunkčné prakticky od začiatku. Viackrát podala návrh na rozvod manželstva, pretože navrhovateľ nemal záujem o stálu prácu a narobil dlhy, ktoré museli jej rodičia splatiť. Spočiatku bývali u jej rodičov, odkiaľ ale museli odísť. Uverila následne jeho sľubom a vždy návrhy na rozvod zobrala späť. Navrhovateľ bol vo výkone trestu odňatia slobody päť rokov, kedy bol ich najstarší syn zverený do starostlivosti jej rodičov. Po návrate z výkonu trestu sa nezapojil do pracovného procesu, vydržal len krátkodobu a tak boli stále bez peňazí a bez vlastného bývania, lebo pre sústavné neplatenie ich vyhodili. Po narodení maloletého syna M. si kúpili byt a auto na úver, no pre neplatenie o všetko prišli. Aktuálne sa navrhovateľ opätovne nachádza vo väzbe v C. vo U., no presnú adresu jej ani deťom neuviedol. Ona odišla pracovať do Q., aby mohla prispievať na výživu maloletého M. a tiež svojim rodičom na výživu detí T. a Y. a tiež uhrádzať splátky dlhov. Situácia je taká, že najstarší plnoletý syn T. a maloletá Y. žijú u jej rodičov a maloletý M. je u starých rodičov v H.. V závere uviedla, že s rozvodom súhlasí, nakoľko manžel s dlhoročnou priateľkou čakajú dvojičky.

3. Následne z elektronickej komunikácie vyplynulo, že navrhovateľ sa skutočne nachádza v C. vo výkone trestu odňatia slobody a teda sa nemôže dostaviť na pojednávanie. Žiadal však konať a rozhodnúť vo veci bez jeho prítomnosti.

4. Kolízny opatrovník v správe vypracovanej na základe šetrenia pomerov uviedol, že manželstvo neplní svoje funkcie a tak v prípade rozvodu navrhol maloletú Y. zveriť do starostlivosti matke a otca zaviazť primeraným výživným a maloletého M. ponechať v náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov (rodičov navrhovateľa).

5. Súd potom na pojednávaní dňa 11.04.2017 prejednal a rozhodol vec bez prítomnosti navrhovateľa, ktorý aj v elektronickej podaní zo dňa 08.04.2017 deklaroval, že vie o pojednávaní, no kvôli svojmu pobytu vo väzení sa nemôže dostaviť. Zotrval na tom, že chce byť rozvedený.

6. Súd potom na základe vykonaného dokazovania i výpoveďou manželky na pojednávaní mal preukázané, že manželia spolu dlhodobo nevedú spoločnú domácnosť, dlhodobo spolu nehospodária a neudržiavajú intímne spolužitie, pričom navrhovateľ má inú známosť. Ani navrhovateľ vo svojich písomných podaniach a ani jeho manželka osobne na pojednávaní potom neprejavili snahu, či vôľu manželstvo zachrániť. Bolo tým preukázané, že manželstvo účastníkov je len formálnym vzťahom bez reálneho obsahu a neplní už svoj účel, ktorým je podľa § 1 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“) vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva zabezpečujúceho riadnu výchovu detí. Rozvrat manželstva je hlboký a trvalý (o čom nepriamo svedčí aj to, že ešte v roku 2015 naopak manželka podala návrh na rozvod manželstva, ktorý však potom zobrala späť - konanie tunajšieho súdu sp. zn. 10P/25/2015) a pokiaľ v tejto situácii ani jeden z manželov neprejavil záujem o jeho udržanie či dokonca obnovenie manželského spolužitia, súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky určené v ust. § 22 a § 23 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorých k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch s tým, že súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozvod manželstva nie je ani v rozpore so záujmom maloletých detí účastníkov (§ 23 ods. 2 Zákona o rodine).

7. Súd príčinu rozvratu nezistil, nakoľko síce navrhovateľom bola tvrdená nevera zo strany manželky, no toto dokázané nebolo. Takisto neboli dokázané ani tvrdenia manželky o rozvrate spôsobenom ľahostajným prístupom navrhovateľa k práci, či k finančnému zabezpečeniu rodiny.

8. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine platí, že v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a

spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

9. V tomto smere bolo preukázané, že je v záujme maloletej Y., aby táto bola zverená do osobnej starostlivosti svojej matky, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o ňu prostredníctvom svojich rodičov. Ako vyplynulo zo správy kolízneho opatrovníka, matka má s maloletou v súčasnosti dobrý vzťah, s otcom sa maloletá stretla niekedy pred dvoma rokmi. Súd preto dospel k záveru, že iné riešenie než zverenie maloletej Y. do osobnej starostlivosti matky v súčasnej situácii do úvahy neprichádza.

10. Otcovi súd uložil povinnosť platiť minimálne zákonné výživné podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý hovorí, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Otec sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v C.. Predložil potvrdenia o svojom príjme, ktorý dosahuje vo výkone trestu, no vzhľadom na ďalšie dve vyživovacie povinnosti aj k maloletému M. a k plnoletému, no nezaopatrenému T. (ktorý je toho času ešte študentom), súd dospel k záveru o nutnosti určiť minimálne zákonné výživné, ktoré je povinný platiť každý rodič bez ohľadu na svoje pomery.

11. Pokiaľ sa týka úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvede k maloletému synovi M. H.Š., tohto súd zveril podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine do náhradnej osobnej starostlivosti rodičov navrhovateľa, t.j. starých rodičov maloletého M., ktorým bol už zverený do náhradnej osobnej starostlivosti v podstate v nedávanej minulosti rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 11.04.2016 č. k. 5P/19/2016 - 13. V tomto smere ani kolízny opatrovník nesignalizoval žiadne nedostatky v starostlivosti starých rodičov o maloletého a tak súd v zhode so záujmom maloletého tohto zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, u ktorých aktuálne vyrastá. Zmena výchovného prostredia by aktuálne nebola v záujme maloletého.

12. V súvislosti s tým potom súd určil minimálne výživné obom rodičom v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré sú povinní obaja rodičia s poukazom na § 45 ods. 8 Zákona o rodine (v znení účinnom od 01.04.2017) poukazovať Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec. I keď matka na pojednávaní deklarovala, že má mesačný príjem prevyšujúci sumu 1.000,- Eur, po odpočítaní nákladov súvisiacich s výkonom práce, z ktorej jej tento príjem v Holandsku plynie, súd dospel k záveru, že je na mieste iba minimálne zákonné výživné, lebo táto má tiež ďalšie dve vyživovacie povinnosti k plnoletému synovi T. a k maloletej dcére Y., na ktorých výživu prispieva starým rodičom posielaním peňažných prostriedkov ako to vyplýva z predložených výpisov z účtu. Ohľadne vyživovacej povinnosti otca súd určil minimálne zákonné výživné.

13. Styk rodičov s maloletými deťmi súd neupravoval s poukazom na ust. § 25 ods. 2 poslednej vety Zákona o rodine.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, ktorý hovorí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak zákon neustanovuje inak, pričom potrebu aplikácie iného zákonného ustanovenia v tomto smere súd nezistil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.